

Az SzKP Központi Bizottságának HATÁROZATA a személyi kultusznak és következményeinek felszámolásáról

(Folytatás az 1-6 oldalról)

II.

Hogyan jelenhetett meg és terjedhetett el a szovjet szocialista rendszerben Sztálin személyének kultusza valamennyi negatív következményével együtt?

E kérdés megvizsgálásakor figyelembe kell venni mind az objektív, konkrét történelmi tényeket, amelyek közepette a Szovjetunióban végbe ment a szocializmus építése, mind pedig egyes, Sztálin személyes tulajdonságaihoz kapcsolatos, szubjektív tényezőket.

Az októberi szocialista forradalom olyan forradalom klasszikus példaként kerül be a történelembe, amely a munkássztyálist vezetésével forradalmi módon átalakította a tőkés társadalmat. A bolsevik párt és a világ első szocialista állama, a Szovjetunió hősi harcának példájából tanulják meg a többi országok kommunista pártjai, az összes haladó és demokratikus erők, miként oldják meg a jelenlegi társadalmi fejlődés által felvetett alapvető társadalmi problémákat. Országunk dolgozója a szocialista társadalom építésének csaknem negyven éve alatt nagy tapasztalatra tettek szert s ezt a többi szocialista ország dolgozó beátlában tanulmányozzák és saját konkrét körülményeiket szem előtt tartva, alkotó módon alkalmazzák.

A történelemben ez volt a szocialista társadalom felépítésének első tapasztalata, amely utkeresések, a szocialisták által elméletileg nagy vonalakban ismert igazságok gyakorlati ellenőrzése közben alakult ki. Több, mint negyedszázadon át a szovjetek országa volt az egyetlen ország, amely megnyitotta az emberiség előtt a szocializmus felé vezető utat. A Szovjetunió a kapitalizmus által bekerített, ostromolt erdőhöz hasonlított. A tizennegy állam 1918-1920 közötti intervenciójának összeomlása után a szovjetország nyugati és keleti ellenségei továbbra is új „keresztshadjáratokra” készüldtek a Szovjetunió ellen. Az ellenség számos kémet és diverzánt csempészett a Szovjetunióba s minden uton-módon megpróbált aláaknázni a világ első szocialista államát. Különösen megnőtt az újabb szovjetellenes imperialista agresszió veszélye 1933 után, azután, hogy Németországban uradalom került a fasiszták, melynek kitűzött célja az volt, hogy megsemmisítse a kommunizmust, elpusztítsa a Szovjetuniót, a dolgozó első államát a világon. Mindenki emlékszik meg, „mint alakult meg az egész nemzetközi reakció erőinek aktív támogatásával az úgynevezett „antikomintern paktum”, a „Berlin-Róma-Tókió tengely”. Az új háború növekvő veszélyének körülményei között, amikor a nyugati hatalmak ismételt visszautastották a Szovjetunió által javasolt intézkedéseket a fasiszták megfékezésére és a kollektív biztonság megszervezésére — a szovjetország kénytelen volt minden erejét a védelem megszilárdítására, az ellenséges kapitalista bekerítés felforratására, amelynek negatív jellegére már Lenin is rámutatott. Lenin 1922 végén levelet intézett a párt sornolevő kongresszusához és abban ezeket írta:

„Sztálin elvtárs — miután föltárára lett — hátráltalan hatalmat összpontosított kezében és nem vagyok meggyőződve róla, hogy mindig elég körültekintéssel tudja majd felhasználni ezt a hatalmat.” Lenin e levél kiegészítéséül 1923 január elején vizeszter Sztálin bizonyos vonásaira, amelyek megengedhetetlenek egy vezető számára. „Sztálin túlságosan brutális — írja Lenin — de ez a hiba, amely a mi megszokott környezetünkben és a közünk, kommunista közli kapcsolatban eltűrhető, tűrhetetlenül válik a föltárási tisztviselésben. Ezért azt a javaslatom az elvtársaknak, gondolkodjanak azon a lehetőségen, hogy Sztálint elhelyezzék ebből a tisztviselésből és más embert nevezzenek ki a helyére, olyant, aki minden más tekintetben csak egyetlen előnyös adottsággal különbözik Sztálin elvtársától, nevezetesen abban, hogy túlságosan, jóhiszeműen, udvariasabban és figyelmesebben legyen az elvtársak iránt, kevésbé szeszélyes, stb.”

A rövid idővel Lenin halála után megtartott XIII. pártkongresszuson a küldöttek tudomására hozták Lenin leveleit. E dokumentumok megváltása után helyénvalónak találtuk, hogy továbbra is Sztálin maradjon a föltárási tisztviselésben, de azzal a feltétellel, hogy figyelembe veszi Lenin bírálatát és levonja belőle a szükséges tanulságokat.

Sztálin megmaradt a KB föltárási tisztviselésében és a Vlagyimir Iljics halálát követő első időszakban figyelembe is vette Lenin bírálatát meggyőződésével. Később azonban mértéklenül túlbíráltatva érdemeit, azt kezdte hinni, hogy csatláhatatlan.

folyó elkeseredett harcban országunk kénytelen volt bizonyos mértékig korlátozni a demokráciát. Igazolta ezeken az intézkedéseken a szükségességét, annak a harcnak a logikája, amelyet népünk a kapitalista körülzáras körülményei között a szocializmust vívott. A párt és a nép azonban már akkor ideiglenesekként tekintette ezeket az intézkedéseket, amelyeket kiküszöböl a szovjet állam erősödése és a demokrácia és szocializmus erőinek világszerte való fejlődése. A nép tudatosan vállalta ezeket az ideiglenes áldozatokat, mert látta a szovjet társadalmi rend napról-napra megújuló sikereit.

A szovjet nép a kommunista párt és annak Központi Bizottsága vezetésével, amely következetesen alkalmazta az általános lenini irányvonalat — legyőzte mindezeket a nehézségeket a szocializmus építésének útján.

A szocializmus győzelme az ellen-séges bekerítésnek s a külső támadás állandó veszélyének kitett országunkban, a szovjet nép világtörténelmi jelentőségű diadala volt.

A gazdaságilag elmaradott ország a nép és a párt hősi erőfeszítésével az első öt éves tervek során gigászi ugrást tett a gazdasági és kulturális fejlődés terén. A szocialista építés sikerei alapján emelkedett a dolgozó életszínvonal, egyszer s mindenkorra megszűnt a munkanélküliség. Az országban véghement a legmélyrehatóbb kulturális forradalom. A szovjet nép rövid idő alatt nagy létszámú technikai értelmiséget nevelt, amely elérte a technika haladásának nemzetközi színvonalát és világszínvonalán is élvonalba állította a szovjet tudományt és technikát. E győzelmek ihletője és szervezője a kommunista nagy pártja volt. A világ dolgozója gyakorlatilag meggyőződött a Szovjetunió példájából, hogy a munkások és parasztok, ha saját kezükbe veszik a hatalmat, tökések és földesurak nélkül is, sikeresen felépíthetik és fejleszthetik szocialista államukat, amely a széles néptömegek érdekeit fejezi ki és védelmezi. Mindennek nagy lelkesítő hatása következében megnövekedett a kommunista és munkáspártok befolyása a világ összes országaiban.

Sztálin, aki huzamos ideig a párt Központi Bizottságának föltárási tisztjéig viselte, más vezetőket együtt tevékeny harcot vívott a lenini parancsok valóra váltásáért. Sztálin a marxizmus-leninizmus odaadó híve volt e teoretikusként és jeles szervezőként vezette a párt harcát a trockisták, a jobboldali oportunisták, a polgári nacionalisták ellen, a kapitalista bekerítés felforratása ellen. Ebben a politikai és ideológiai harcban Sztálin nagy tekintélyre és nagy népszerűsége-re tett szert. Ugyanakkor hibásan az ő nevéhez kezdtek kapcsolni összes nagy győzelmeinket. A kommunista párt és a szovjet ország sikerei, az őt ért dicsőretek megszámlálhatatlan. Ebben a helyzetben fokozatosan kezdett kialakulni Sztálin személyiségének kultusza.

A személyi kultusz kifejlődéséhez nagy mértékben hozzájárult Sztálinnak egyes olyan egyéni vonásai, amelyeknek negatív jellegére már Lenin is rámutatott. Lenin 1922 végén levelet intézett a párt sornolevő kongresszusához és abban ezeket írta:

„Sztálin elvtárs — miután föltárára lett — hátráltalan hatalmat összpontosított kezében és nem vagyok meggyőződve róla, hogy mindig elég körültekintéssel tudja majd felhasználni ezt a hatalmat.” Lenin e levél kiegészítéséül 1923 január elején vizeszter Sztálin bizonyos vonásaira, amelyek megengedhetetlenek egy vezető számára. „Sztálin túlságosan brutális — írja Lenin — de ez a hiba, amely a mi megszokott környezetünkben és a közünk, kommunista közli kapcsolatban eltűrhető, tűrhetetlenül válik a föltárási tisztviselésben. Ezért azt a javaslatom az elvtársaknak, gondolkodjanak azon a lehetőségen, hogy Sztálint elhelyezzék ebből a tisztviselésből és más embert nevezzenek ki a helyére, olyant, aki minden más tekintetben csak egyetlen előnyös adottsággal különbözik Sztálin elvtársától, nevezetesen abban, hogy túlságosan, jóhiszeműen, udvariasabban és figyelmesebben legyen az elvtársak iránt, kevésbé szeszélyes, stb.”

A rövid idővel Lenin halála után megtartott XIII. pártkongresszuson a küldöttek tudomására hozták Lenin leveleit. E dokumentumok megváltása után helyénvalónak találtuk, hogy továbbra is Sztálin maradjon a föltárási tisztviselésben, de azzal a feltétellel, hogy figyelembe veszi Lenin bírálatát és levonja belőle a szükséges tanulságokat.

Sztálin megmaradt a KB föltárási tisztviselésében és a Vlagyimir Iljics halálát követő első időszakban figyelembe is vette Lenin bírálatát meggyőződésével. Később azonban mértéklenül túlbíráltatva érdemeit, azt kezdte hinni, hogy csatláhatatlan.

belső párt- és szovjetdemokrácia bizonyos korlátozásait, amelyek az osztályellenesség és ügynökségei ellen vívott elkeseredett harcban, majd később a német fasiszta leigázók elleni háború feltételei között elkerülhetetlenek voltak. Sztálin a belső pártélet és állami élet szabályává kezdte tenni, a ezzel durván lábbal tiporja a vezetés lenini elveit. A KB plenáris üléseit és a pártkongresszusokat rendszerintelenül tartották meg, később pedig hosszú évekig egyáltalán nem hívták össze. Sztálin valójában felül állt minden bírálaton.

Nagy kárt okozott a szocialista építés ügyének, a belső párt- és államdemokrácia fejlődésének az a téves esztámi féltel, amely szerint amilyen mértékben halad a Szovjetunió a szocializmus felé, olyan mértékben mind jobban és jobban kiéleződik az osztályharc. Ez a féltel — amely csupán az átmeneti időszak bizonyos szakaszaira volt érvényes, akkor, amikor még a „ki kít győz le” kérdésnek kellett eldőlnie, amikor elkeseredett osztályharc folyt a szocializmus alapjainak felépítésért, — 1937-ben került előtérbe, vagyis olyan időpontban, amikor országunkban már győzött a szocializmus, amikor a kizsákmányoló osztályokat és gazdasági alapjukat már felszámoltuk. A gyakorlatban ez a téves elméleti megfogalmazás ürügyül szolgált a szocialista törvényesség legdurvább megsértéséhez és a tömeges megtorlásokhoz.

Eppen ilyen viszonyok között teremtettek különleges helyzetet — egyebek között — az állambiztonsági szervek számára, amelyeknek nagy bizalmat szölegetek, mert a nép és az ország előtt elvitathatatlan érdemeiket szerzik a forradalmi vívmányok megvédése terén. Az állambiztonsági szervek hosszú időn keresztül igazolták is ezt a bizalmat és kivételes helyzetük semmiféle veszélyt sem okozott. A dolgok megváltoztak, miután a párt- és kormányellenőrzés helyébe fokozatosan Sztálin személyi ellenőrzése lépett, a jogszabályok szokások alkalmazzák, a joggyakorlat az ő személyes döntéseire változott fel. A helyzet még inkább bonyolódott, amikor Berijának, a nemzetközi imperializmus ügynökének gyilkos bandája került az állambiztonsági szervek élére. Súlyosan megsértették a szovjet törvényességet és tömeges megtorlásokat hajtottak végre. Az ellenség csel-szövései következtében sok becsületes kommunista és pártaktivista szovjet embert megrágalmaztak, sokan kellett ártatlanul szenvedjenek.

A párt XX. kongresszusa és a Központi Bizottság Sztálin halála óta folytatott egész politikájára beszédes bizonyíték, hogy a párt Központi Bizottságában létezik egy leninista vezető csoport, amely helyesen ismert fel az égető követelményeket mind a belpolitikai, mind a külpolitikai területen. Nem lehet azt mondani, hogy nem volt ellenállás a személyi kultusszal kapcsolatos negatív jelenségekkel szemben, amelyek fékeztek a szocializmus előrehaladását. Sőt mi több: voltak bizonyos időszakok, például a háború éveiben, amikor Sztálin egy személyi akcióit jelentősen korlátozták, amikor érezték gyengültek a törvénytelenségek, önkényességek, stb. negatív következményei.

Köztudomású, hogy éppen a háború idején a Központi Bizottság tagjai és kiemelkedő szovjet katonái vezették kezükbe voltak bizonyos munkaterületeket, a front mögött és a fronton, önálló határozatokat hoztak és szerveztek, politikai, gazdasági és katonai tevékenységük, a helyi párt- és szovjet szervek tevékenységével együtt, biztosították a szovjet nép győzelmét a háborúban. A győzelem után ismét nagy erővel kezdtek megmutatkozni a személyi kultusz negatív következményei.

Közvetlenül Sztálin halála után a Központi Bizottság lenini magva a személyi kultusz és súlyos következményei elleni határozott harc útjára lépett.

Felmerülhet a kérdés: miért nem foglaltak állást ezek az emberek Sztálin ellen és miért nem távolították el a vezetésből? A fiatal kult feltételei között azt nem lehetett megenni. A tények vitathatatlanul azt bizonyítják, hogy Sztálin terhelte a felelősség sok törvényellenességét, amelyeket különösen életének utolsó éveiben követtek el. Ugyanakkor azonban arról sem szabad megfeledkezni, hogy a szovjet emberek úgy tekintettek Sztálinra, mint aki következetesen alkalmazta a Szovjetunió védelmére az ellenség megerősödését ellen, aki a szocializmus ügyéért harcolt. Ebben a harcban Sztálin néha méltatlan módszerekhez folyamodott, megérettte a pártélet lenini elveit és normáit. Eppen ez volt Sztálin tragédiája. És mindez ugyanakkor megnehezítette a harcot is az akkor elkövetett törvényellenességek ellen, minthogy a szocia-

lizmus építésének sikereit, a Szovjetunió megerősödését — a személyi kultusz feltételei között — Sztálinnak tulajdonították.

Ilyen körülmények között a nép nem érte volna meg az állásfoglalást volna. Távrol sem személyes bátorság hiányáról van szó. Világos, hogy a nép senkit sem támogatott volna, aki ilyen körülmények között állást foglalt volna Sztálin ellen. Mi több, ilyen állásfoglalást az akkori feltételek között a szocializmus építésének ügye elleni állásfoglalásnak minősítették volna, amely rendkívül veszélyesen aláes a párt és az egész állam egyességét, a kapitalista bekerítés feltételei között. A dolgozó kommunista pártjuk vezetésével elérték, ugyanakkor jogos büszkeséggel töltötték el minden szovjet embert és olyan légiókat teremtettek, amelyben a különböző hibák és fogyatékosságok az óriási sikerek árnyékában kevésbé tűntek fontosnak, és hibák negatív következményeit pedig hamar kiegyenlítették a párt és a szovjet társadalom hatalmasan növekvő életére.

Figyelembe kell venni azt a körülményt is, hogy Sztálin sok helytelen cselekedete és akciója, különösen a szovjet törvényesség megsértése terén, csak az utóbbi időben, csak Sztálin halála után vált ismertté, elsősorban Berija bandájának leleplezése és az állambiztonsági szervek párt-ellenőrzésének bevezetése folytán.

Ezek azok a főbb körülmények és okok, amelyek a Sztálin körüli személyi kultusz megjelenését és elterjedését előidézték. A fentiek természetesen csak megmagyarázzák, de egyáltalán nem igazolják a Sztálin körüli személyi kultuszt és következményeit, amelyeket pártunk oly keményen és helyesen elítél.

III.

A személyi kultusz kétségkívül tetemes károkat okozott a kommunista párt ügyének és a szovjet társadalomnak. Abból a tényből azonban, hogy a multban megvolt az a személyi kultusz, gorbma hiba volna azt a következtetést levonni, hogy a Szovjetunió társadalmi rendszerében változások álltak be, vagy pedig, hogy a kultusz forrását a szovjet társadalmi rendszer természetében kell keresni. Mind az egyik, mind a másik feltételezés teljesen hibás, minthogy nem felel meg a valóságnak és ellenkezik a tényekkel.

Sztálin személyének kultusza sok rosszat okozott a pártnak és a népnek, de nem változtathatta meg és nem is változtatta meg társadalmi rendszerünk természetét. A szocialista állam jellegét, amelynek alapja a termelőeszközök társadalmi tulajdona, a munkássztyálist és a parasztság szövetsége és a népek barátsága — semmiféle személyi kultusz nem változtathatta meg, noha ez a kultusz komolyan hátráltatta a szocialista demokrázius fejlődését, millió és millió ember teremtő tevékenységének fellendülését.

Aki azt hiszi, hogy egy elszigetelt személyiség, még ha oly nagy is mint Sztálin volt, megváltoztathatta volna társadalmi-politikai rendszerünket, az mélyeségek ellentétbe kerül a tényekkel, a marxizmussal, az igazsággal és idealizmussal súlyed. Mert ezt hinni annyit jelent, mint hatalmas, természetfeletti erőt tulajdonítani egyetlen személyiségnek, olyan erőt, amely képes megváltoztatni egy társadalmi-rendszert, még hozzá olyan társadalmi rendszert, amelyben a döntő erő a dolgozó sokmillió tömege.

Köztudomású, hogy egy társadalmi-politikai rendszer jellegét annak termelő módja határozza meg; hogy az adott társadalomban kinek a vitáiban vannak a termelőeszközök, melyik osztály tartja kezében a politikai hatalmat. Az egész világ tudja, hogy az Októberi Forradalom és a szocializmus győzelme folytán országunkban meghonosodott a szocialista termelőmód, hogy a hatalom immár csaknem negyven éve a munkássztyálist és a parasztság kezében van. Ezeknek a tényeknek a következtében évről-évre erősödik a szovjet társadalmi rendszer, növekednek a termelők. Még azok is képtelenek ezt elismerni, akik nem akarják javunkat.

Mint ismeretes, a személyi kultusz súlyos hibákat okozott a párt és a szovjet állam különböző tevékenységi ágainak vezetésében mind a szovjet ország belső életében, mind a külpolitikában.

Idézni lehet többek között azokat a súlyos hibákat, amelyek Sztálin követett el a mezőgazdaság vezetésében, a fasiszta leigázók visszavetéséhez szükséges országvédelmi előkészületek megszervezésében, idézni lehet azt a durva önkényességet, amelynek következtében konfliktus állott be Jugoszláviával való kapcsolatukban a háború utáni időszakban. Ezek a hibák káros kihatással

voltak a szovjet államélet bizonyos területének fejlődésére, fékeztek — különösképpen Sztálin életének utolsó éveiben — a szovjet társadalom fejlődését, de magától értetődik, hogy nem térítették le ezt a fejlődést a kommunizmus felé való haladás helyes útjáról.

Ellenségeink azt állítják, hogy Sztálin személyének a kultuszt nem bizonyos, a multhoz tartozó történelmi körülmények határozták meg, hanem maga a szovjet rendszer, annak — az ő szempontjából — antidemokratikus jellege, stb. Az ilyen álgalmazó állításokat a szovjet állam fejlődésének egész története megcáfolja. A szovjetek, mint az államhatalom új, demokratikus formái a szabadságharcos néptömegek legszélesebb rétegeinek forradalmi alkotásait juttatták létre. A szovjetek az igazi néphatalom szervei voltak és maradtak. Eppen a szovjet rendszer volt az, amely lehetőséget teremtett a nép nagy alkotó energiájának megnyilvánulására.

A szovjet rendszer mozgásba hozta a néptömegek kimeríthetetlen erejét, az emberek millióit mozgósította az állam öntudatos vezetésére, a szocializmus építésében való alkotó, aktív közreműködésre. A szovjet állam rövid történelmi időszak alatt győzelmesen került ki a legnehezebb megpróbáltatásokból és kiállta a második világháború tűzkeresztségét.

Miután országunkban felszámoltuk az utolsó kizsákmányoló osztályokat, miután a szocializmus uralkodó rendszerre vált az egész nemzetgazdaságban, miután országunk nemzetközi helyzete gyökeresen megváltozott, a szovjet demokrácia keretzi mérhetetlenül kiszélesedett és továbbra is szélesedett. A szovjet demokrácia, minden burzsoa demokráciát eltérően nemcsak hirdeti, hanem kivétel nélkül a társadalom minden tagjának anyagilag is biztosítja a munkához, a tanulásához és a pihenéshez való jogot, az állami ügyek intézésében való részvétel jogát, a szólás- és sajtószabadságot, a gondolat szabadságot, a gyakorlati lehetőséget, hogy szabadon kifejezze egyéni hajlamait s minden más demokrátiás szabadságjogot. A demokrácia lényegét nem a formális vonásokban, hanem abban kell keresni, hogy a politikai hatalom valóban szolgálja-e és tükrözi-e a nép többségének akaratát és alapvető érdekeit, a dolgozókat érdekeit. A szovjet állam egész bel- és külpolitikája bizonyítja, hogy rendszerünk valóban demokratikus, valóban népi rendszer. A szovjet állam legfőbb célja és állandó gondja tovább emelni a lakosság életszínvonalát, biztosítani a nép békés életét.

A szovjet demokrácia szüntelen fejlődéséről tanuskodnak azok a párt- és kormányintézkedések, amelyek célja a szövetségi köztársaságok jogainak és hatáskörének kibővítése, a törvényesség szigorú tiszteletben tartása, a tervszerűsítés rendszerének újraszervezése a helyi kezdeményezés kibontakoztatása érdekében, a helyi szovjetek tevékenységének fokozása, a bírálat és az önbírálat fejlesztése.

A kommunista párt által vezetett néptömegeknek a rendszerünkben falkadt hatalmas erejű kezdeményező-készsége, a személyi kultusz ellenére és azzal ellentétben létrehozta nagy-szerű történelmi művét, leküzdött minden akadályt a szocializmus építésének útjából. Ez a szovjet szocialista rendszer demokratizmusának legmagasabb rendű kifejlődése. A szocializmus jelentős győzelmei országunkban nem jöttek létre önmaguktól. Ezeket a győzelmeket a párt és a helyi párt-szervezetek óriási szervező és nevelő munkájának, valamint annak eredményeként vívtuk ki, hogy a párt mindenkor a marxizmus-leninizmushoz való hűség, a kommunizmus iránti odaadás szellemében nevelte kádereit és az összes kommunistaikat. A szovjet társadalom azért erős, mert a tömegek öntudatosak. Történelmi sorsát hős munkássztyálistunk, a dicsőséges kolhozparasztság s a népi értelmiség öntudatos munkája határozta és határozza meg.

Pártunk a személyi kultusz következményeinek felszámolásával, a pártélet bolsevik normáinak helyreállításával, a szocialista demokrázius fejlődésével újra megerősítette kapcsolatát a nagy tömegekkel, még szorosabba tömörítette őket a leninizmus magas sztyálistja alatt.

Az a tény, hogy maga a párt bátran és nyíltan felvetette a személyi kultusz felszámolásának kérdését, Sztálin megengedhetetlen hibáinak kérdését, ékesszólóan bizonyítja, hogy a párt szilárdan örködik a leninizmus vártjának, a szocializmus és a kommunizmus ügye felett, a szocialista törvényesség és a népek érdekeinek tiszteletben tartására, a szovjet honpolgárok jogainak biztosítására.

Az a tény, hogy maga a párt bátran és nyíltan felvetette a személyi kultusz felszámolásának kérdését, Sztálin megengedhetetlen hibáinak kérdését, ékesszólóan bizonyítja, hogy a párt szilárdan örködik a leninizmus vártjának, a szocializmus és a kommunizmus ügye felett, a szocialista törvényesség és a népek érdekeinek tiszteletben tartására, a szovjet honpolgárok jogainak biztosítására.

Az a tény, hogy maga a párt bátran és nyíltan felvetette a személyi kultusz felszámolásának kérdését, Sztálin megengedhetetlen hibáinak kérdését, ékesszólóan bizonyítja, hogy a párt szilárdan örködik a leninizmus vártjának, a szocializmus és a kommunizmus ügye felett, a szocialista törvényesség és a népek érdekeinek tiszteletben tartására, a szovjet honpolgárok jogainak biztosítására.

(Folytatása a 4-ik oldalán)

Az ADAS országos huzása Aradon

A napokban került sor Aradon az ADAS országos huzására.

A megnyitói beszédet Feiersteier József, a tartományi ADAS vezetője mondotta. Ismerte, hogy a törlesztés huzásokon való részvétellel a biztosítottak lehetősége nyílik arra, hogy a biztosított összeget részben, vagy egészen jóval a határidő lejártá előtt megkapja. Így például a biztosítás megkötésekor minde. 750, vagy 1000 lejnyi összeg után egy hárombetűs kombinációt alapítanak meg.

Ezután neveket említett meg városunk és tartományunkból, azok közül, akik megkapták a biztosított halál eset, baleset okozta állandó rokkantság, stb. esetén.

Nagy feszültséggel követték a nyitó betűk kisorsolását. Minden hónap utolsó napján nyolc betűkombinációt huznak ki az összes betűkombinációk közül. A nyitó betűket mutató készüléket a huzás részvevői hozták magukkal. Ezalkalommal az alábbi betűkombinációk a nyertesek: MAF — SYK — UDB — ZEP — KFW — VXM — PNT — ATU.

Az ADAS országos huzása után a December 30-ig kulturcsoportja adott szórakoztató műsort, majd tánc következett.

—O—

Rádióhírek

Szerda, július 4.

BUKAREST I: 7.00: Rádióhírszó. 7.15: „Jó reggelt, gyerekek”. 7.30: Román népi muzsika. 8.00: Szimfonikus művek. 8.30: Központi sajtószemle. 9.00: Szovjet operazene. 10.00: A főváros hangversenyeitől. 10.30: Rádiószínház. 12.15: Déli hangverseny. 13.00: Hírek. 13.05: A lasi-i tartományi CFR énekkarának műsora. 13.30: Hangverseny. 14.00: Román népi muzsika. 14.48: Esztrád hangverseny. 15.30: Hírek. 15.35: Beethoven szonáták zongorára. 16.00: Operettnyitányok és egyvelegek. 17.00: Román népi táncok. 17.30: Rádióhírszó. 17.45: Mongol zenei hét. 18.00: Moszkva beszélt. 18.30: Könyvzene. 18.55: Hírek. 19.00: Zongora- és fuvolahangverseny. 19.30: Rádióhírszó. 20.00: Román népi muzsika. 20.40: Énekkhangverseny. 21.00: Dalok. 21.45: Táncczene. 23.00: Rádióhírszó. Sporthírek. 23.15: Bartók Béla műveiből.

BUKAREST II: 14.05: Könyvek és hősök. 14.25: Szerzőnk népi táncából. 14.45: Dalok. 15.00: Hírek. 15.15: Román népi melódiák. 15.35: Könyvzene. 16.00: Rádióhírszó. 16.15: „VI. sz. spanyol tánc”. 16.45: Dalok. 17.00: „Barátunk, a könyv”. 17.30: Az USA népi zenéből. 17.54: Orvosi tanácsok. 19.00: Könyv- és népi zene. 20.00: Falvak újsága. 20.15: Hangfelvétel a kolozsvári Állami Opera június 27-i előadásáról. A szünetben rádióhírszó, sporthírek. 23.00: Éli hangverseny. 23.45: Az ország különböző tartományainak népi daljaiból.

BUDAPEST (KOSSUTHI): 8.10: Népszerű operaszínek. 9.00: Rádiógyermek. 9.40: Toki Horváth Gyula és zenekara játszik. 10.00: Hírek. 10.10: Így mosdik a csoka. Övödlők műsora. 10.40: Pillantás a nagyvilágba. 11.10: Körök. 11.40: Szülők-nevelők-gyerekek. 12.00: Hírek. 12.10: Táncczene. 13.00: Falusi híradó. 13.15: Halló, itt Moszkva! 14.15: Kamarazene. 15.00: Hírek. 15.10: Tánckiskola. 15.35: Elkesztőnk. Vigyázat! Rajt! Fialatok sporthíradója. 15.35: Zenekari hangverseny. 16.45: Válaszolunk hallgatóinknak. 17.00: Hírek. 17.10: Szív küldi. 18.00: Ismerkedés a zeneirodalommal. 19.00: Külpolitikai kérdésekre válaszolunk. 19.10: Jó munkáért — szép muzsikáért. 20.00: Esti híradó. 20.20: Jöjcszakát gyerekek! 20.27: Közvetítés az Otthon Éltéréből. 21.00: Munkás hétköznapi. 22.00: Hírek. 22.25: A magyar rádió szimfonikus zenekarának hangversenye. 23.40: Bolondos ritmusok.

BUDAPEST (PETOFI): 14.00: Operahírek. 14.15: Utóhíradó. 14.35: Részletek Miljutyn Hlavasi kiűrt és Vincze Ottó Boci-boci farka című operettjéből. 15.30: Népi zenekarok műsorából. 16.00: Országsszer-te-megyszer. 16.10: Ajándékhangverseny a Balatonfüredi Hajógyár dolgozóinak. 17.10: Az épülő kommunizmus nagy országában. 17.40: Filmzene. 18.10: A burgonya ellen-sége. 18.30: A rádió nyári szabálygyelete. 19.00: Beethoven C-dur vonósötös. 19.30: Kemény György irodalmi jegyzete. 20.00: Részletek Fall Leo Spanyol csalogány című operettjéből. 20.20: Sporthíradó. 21.10: Táncczene. 21.50: Az orvostudomány eredményeiből. 22.30: Esti muzsika.

—O—

ÉRTÉKES

Július 4-én változó, esőre hajló időjárás várható. Helyenként sáporok. A hőmérséklet csökken. Napközben 20-26 fok között, éjszaka 10-15 fok között váltakozik. Mérsékelt, időnként azonban igen erős fókódzó szél.

A következő két napon változó, zivatarra hajló időjárás várható, amely a második napon kezd csak némileg javulni.

Az SzKP Központi Bizottságának

HATÁROZATA

a személyi kultusznak és következményeinek felszámolásáról

(Folytatás a 3-ik oldalról)

nuskozik arról is, hogy a párt előlélt szándéka gyökerestől felszámolni a személyi kultusz következményeit és megakadályozni hasonló hibák jövőbeni megismétlődését.

Sztálin személyi kultuszának és a kultusz következményeinek elhárítása pártunk által, helyeslést és széleskörű visszhangot váltott ki az összes testvér kommunista és munkáspártok körében. Amikor a külföldi kommunista pártok az SzKP XX. kongresszusának nagy jelentőségét hangsúlyozták a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom szempontjából, a személyi kultusz ellen és a személyi kultusz következményei ellen folyó harcot a marxizmus-leninizmus elvi tisztaságáért folyó harcra mint értékes, olyan harcra, amelynek célja alkotó módon felvetni a nemzetközi munkásmozgalom időszaki kérdéseinek megoldását, elmélyíteni és továbbfejleszteni a proletárnemzetközi együttműködését.

Nyilatkozatában egész sor kommunista testvérpárt helyesli és támogatja pártunk intézkedéseit a személyi kultusz és annak következményei ellen. A Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának lapja, a Zsen-minzibao beszámolója, hogy a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának Politbüroja megvitatta az SzKP XX. kongresszusának határozatait, kifejezi a világ következtetéseit a következtetéseit. „A proletariátus diktatúrájának történelmi tapasztalatai” című szerkesztésű cikkében: „A Szovjetunió Kommunista Pártja Lenin utasításait követve, komolyan veszi azokat a súlyos hibákat, amelyeket Sztálin a szocialista építés vezetésében elkövetett és e hibák következményeit. Tekintettel a következmények súlyos voltára, a Szovjetunió Kommunista Pártja számára szükséges volt, hogy Sztálin nagy érdemeinek elismerése mellett a legélesebben felfedje a Sztálin által elkövetett hibák rugóit és az egész pártot felhívja, hogy óvakodjék a hibák megismétlésétől és hogy határozottan szüntesse meg az ezekből a hibákból eredő egészségtelen következményeket. Mi, kínai kommunisták, mélyszélesen meg vagyunk győződve róla, hogy az SzKP XX. kongresszusán megtett éles kritika után minden bizonytalanság mindenütt megszűnt, a párt és a szovjet nép még egységesebben és összeforrottabban fog harcolni az emberiség történelmében soha nem látott magasabb kommunista társadalom felépítéséért, a világ tartós békéjéért.”

„A Szovjetunió Kommunista Pártja vezetőinek érdeme abban rejlik, — hangsúlyozta a Francia Kommunista Párt Politbürojának nyilatkozata — hogy hozzáálltak a személyi kultusszal kapcsolatos hibák és következmények felszámolásához. Ez Lenin nagy pártjának erejéről és egységéről tanusodik, a bizalomról, amelyet a szovjet nép körében élvez, valamint tekintélyéről a nemzetközi munkásmozgalom előtt”. Eugene Dennis elvtárs, az Egyesült Államok Kommunista Pártja Országos Bizottságának főtitkára az SzKP XX. kongresszusának nagy jelentőségét hangsúlyozva a következőket írja ismert cikkében: „A XX. kongresszus megállapította az egyetemes békét és a társadalmi haladást. Ujjabb szakaszt jelentett a szocializmus fejlődésében és a békés egymás mellett élésért folyó harcban, amely még Lenin idejében kezdődött, az azt követő években folytatódott és amely ma egyre termékenyebb és egyre hatékonyabb lesz.”

Egyidejűleg hangsúlyozni kell, hogy amikor a személyi kultusz káráról esik szó, nem mindig magyarázzák helyesen a személyi kultusz előidéző okait és a kultusz következményeit társadalmi rendszereinkre. Így például az az átfogó és érdekes interjú, amelyet Togliatti elvtárs adott a „Nuovi Argumenti” című folyóiratnak, a nagyon fontos és helyes tanulságok mellett hibás tételeket is tartalmaz. Többek között nem érthetünk egyet Togliatti elvtársnak azzal a kérdésfelvetéssel, hogy vajon nem mutakoztak-e a

szovjet rendszerben az „elfajulás egyes formái”? Nincs semmiféle alapja e kérdés felvetésének. Annál érthetőbb ez, mert nyilatkozatának egy másik helyén Togliatti elvtárs igen helyesen a következtetést mondja: „Azt a következtetést kell levonnunk, hogy nem vettük el a szocialista rendszer lényegét, amennyiben nem vettük el egyik előző vívmányát sem s elsősorban nem vettük el azt a támogatást, amelyben a szovjet társadalmat alkotó munkások, parasztok és értelmiségiek részesítik a rendszert. Maga az a támogatás bizonyítja, hogy az a támogatás ellenére ez a társadalom megőrizte alapvetően demokratikus jellegét.”

Valóban, anélkül a támogatás nélkül, amelyben a legszélesebb néptömegek a szovjet hatalmat, a kommunista párt politikáját részesítik, országunk nem hozhatta volna létre példátlanul rövid idő alatt erőteljes szocialista iparát, nem válhatta volna valóra a mezőgazdaság kollektívizálását, nem győzhetett volna a második világháborúban, amelynek kiemelésétől az egész emberiség sorsa függött. A hitlerizmus, az olasz fasizmus és a japán militarizmus teljes széttúzása után a kommunista mozgalom erői hatalmas fejlődésnek indultak, Olaszország, Franciaország és más kapitalista országok kommunista pártjai megnöttek és tömegpártokká váltak. Egész sor európai és ázsiai országban létrejött a népi demokratikus rendszer, létrejött és megszilárdult a szocializmus világrendszere és hallatlan sikereket ért el a nemzeti felszabadító mozgalom, amely az imperializmus gyarmati rendszerének szétbomlásához vezetett.

IV.

A kommunisták, az összes szovjet emberek egyhangúan jóváhagyják az SzKP XX. kongresszusának a személyi kultusz elítélő határozatait, amelyekben pártunk fokozott erejűnek, lenini elvszerűségének, egységének és összeforrottságának bizonyítékát látják. „A forradalmi proletariátus pártja — hangsúlyozta Lenin — elég erős ahhoz, hogy nyíltan bírálja önmagát, hogy a hibát és gyengeséget köntörfalazás nélkül hibának és gyengeségnek nevezze”. (Művei, 21. kötet, Szikra-kiadás 1951. 165. oldal). Ezt a lenini elvet követve, pártunk ezennel is bátran fel fogja tárni, nyíltan meg fogja bírálni és eltávolítani ki fogja küszöbölni a munkájában mutatkozó hibákat és fogatékosságokat.

Az SzKP KB úgy véli, hogy a párt eddigi munkája a személyi kultusznak és következményeinek kiküszöböléséért már eddig is pozitív eredményekre vezetett.

A párt XX. kongresszusának határozataiból kiindulva, az SzKP Központi Bizottsága felszólítja az összes pártszervezeteket:

Egész munkánkban tartsák következetesen tiszteltben a marx-lenini tanítás fontos tételeit, amelyek szerint a nép a történelem alakítója, az emberiség összes anyagi és szellemi értékeinek alkotója és amelyek szerint a marxista párt döntő szerepet tölt be a társadalom átalakításáért, a kommunizmus győzelméért folyó forradalmi harcban;

Folytassák állhatatosan a párt Központi Bizottságának az utóbbi években kifejtett munkáját, hogy valamennyi pártszervezetben, a legfelsőtől a legalsóig, a legszigorúbban tiszteletben tartsák a pártvezetés lenini elveit, elsősorban a legfőbb elvet — a vezetés kollektív jellegét, hogy tiszteletben tartsák a pártéletnek a párt szervezeti szabályzata által szentesített normáit és lehetővé tegyék a bírálat és az önbírálat kibontakozását.

Állítsák helyre teljes mértékben a szovjet szocialista demokratizmus elveit, amelyeket a Szovjetunió alkotmánya szentesít és tegyék jóvá teljesen a forradalmi szocialista törvényesség megszegését.

Mozgósítsák kádereinket, az összes kommunistákat és a dolgozók legszélesebb tömegeit a 6. ötéves terv feladatainak teljesítéséért folyó harcra s e célból bontakoztassák ki minden eszközzel a tömegeknek — a

történelem igazi alkotóinak — alkotó kezdeményezését és tettét.

Az SzKP XX. kongresszusa rámutatott arra, hogy korunk legfontosabb jellegzetessége a szocializmus világrendszere válsága. A szocializmus fejlődésének és megszilárdulásának legnehezebb szakaszán járunk ma. A szocialista országunk nem magányos sziget többé a kapitalista államok tengerében. Ma, az emberiségnek több, mint egyharmada új életet épít a szocializmus zászlaja alatt. A szocializmus eszméi sokmillió embert hódítanak meg a kapitalista országokban s óriási befolyást gyakorolnak Ázsia, Afrika és Latin-Amerika mindenfelé gyarmati uralom ellen felkelő népeire.

A béke és a szocializmus valamennyi híve, az összes demokratikus és haladó körök magukévá teszik és a világbeke megszilárdításáért, a munkássztyálj érdekéért, a szocializmus ügyének győzelméért folyó harc lelkesítő programjában tekintik az SzKP XX. kongresszusának határozatait.

A jelenlegi körülmények között a kommunista pártok és az egész nemzetközi munkásmozgalom előtt széles, felkeltő távlatok nyílnak arra, hogy az összes bekeszerető erővel együtt megelőzzék egy újabb világháborút, megőrizzék a monopóliumokat, hosszantartó békét biztosítsanak, megővjék a népek biztonságát, véget vessenek a fegyverkezési hajszának, megszabadítsák a dolgozókat a fegyverkezési hajszával járó súlyos adóterhektől és megvédjék a demokratikus szabadságjogokat, amelyek lehetővé teszik a dolgozóknak, hogy jobb életért, boldogabb jövőért harcoljanak. S éppen ez az, ami létfontosságú érdeke sokmillió egyszerű embernek mindenütt a világban. E problémák sikeres megoldását óriási mértékben előmozdítja a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a szocializmus útján haladó összes többi ország békepolitikája és ujjabb meg ujjabb sikerei.

Az új történelmi adottságok közepette megszűntették tevékenységüket a munkássztyálj olyan nemzetközi szervezetei, mint a Komintern és a Kominform. De ez korántsem jelenti azt, hogy a marxista-leninista alapon álló testvéri forradalmi pártok nemzetközi szolidaritása és közöttük az érintkezés szükségessége elvesztette volna jelentőségét. Manapság, amikor világszerte felmerhetlenül megnövekedtek a szocializmus erői és a szocializmus eszméinek befolyása, amikor nyilvánvalóvá válnak a szocializmushoz vezető út sajátosságai a különböző országokban, — a munkássztyálj marxista pártjainak, természetesen, meg kell őrizniük és meg kell szilárdítaniuk ideológiai egységüket és testvéri nemzetközi szolidaritásukat az újabb háborús veszély elleni harcban, a forradalmi és haladó mozgalmak elfojtására törekvő monopolista töke néppellenes erői elleni harcban. A kommunista pártokat szorosan egymáshoz fűzi egyszerű célkitűzésük, a munkássztyálj felszabadítása a töke iga alá, egymáshoz fűzi őket a marxizmus-leninizmus tudományos ideológiája és a proletárnemzetköziség szelleme iránti hűség, a néptömegek érdekei iránti lankadatlan odaadás.

A mai körülmények között, minden kommunista párt tevékenységében az illető ország nemzeti sajátosságai és adottságaiól indul ki, a lehető legteljesebben kifejezve népeik nemzeti érdekeit. Ugyanakkor, annak tudatában, hogy a munkássztyálj érdekéért, a békeért és országuk nemzeti függetlenségéért folyó harc egyúttal az egész nemzetközi proletariátus ügye, szorosan összefognak, megszilárdítják kapcsolataikat és együttműködésüket. A különböző országok munkássztyálj marxista pártjainak ideológiai összeforrottsága és testvéri szolidaritása annál inkább szükséges, mivel a tökéletes monopolizmus nemzetközi agresszív szövetségeket és blokkokat hoznak létre, mint amilyen a NATO, a SEATO, a bagdadi paktum, amelyek a bekeszerető népek ellen, a nemzeti felszabadító mozgalmak ellen, a munkássztyálj és a dolgozók léteérdekei ellen irányulnak.

Míg a Szovjetunió sokat tett és tesz a nemzetközi feszültség enyhítésére — s ezt a ténny ma mindenki elismeri —, az amerikai monopol-töke továbbra is nagy összegeket fordít az aláaknázó tevékenység fokozására a szocialista országokban. Mint ismeretes, amikor még javában folyt a „hidegháború”, az amerikai kongresszus hivatalosan (a nemhivatalosan erre szánt alapokon kívül) 100 millió dollárt irányzott elő a népi demokratikus országokban és a Szovjetunióban elkövetendő felforgató tevékenység céljaira. Most, amikor a Szovjetunió és a többi szocialista ország minden lehető módon megteszi a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében, a „hidegháború” hírei igyekeznek fokozni az egész világ népei által elítélt „hidegháború” akciókat. Bizonyított erre az amerikai szenátus határozata, amely további 25 millió dollárt szavazott meg a felforgató tevékenység céljaira s ezt cinikusan úgy nevezi, hogy „szabadság támogatása” a „vasfüggönyön túl.”

Nekünk világosan kell mérlegelnünk ezt a ténnyt és le kell vonnunk belőle a szükséges következtetéseket. Nyilvánvaló például, hogy a pozitív néppellenes megmiválynulások ebből a forrásból pénzteltek. A tengerentúli pénzekből fizetett provokátorok és diverzionisták bátorságából azonban csak néhány órára telt. A pozitív dolgozók visszavágtak az ellenséges kirohanásokra és provokációkra. A „köpenyes, törös” gyászlovagok tervébe dugába dőltek, Lenovország népi hatalma ellen elkövetett aljas provokációjuk csődöt mondott. Ugyanígy ezennel is meg fog bukni minden felforgató akció a népi demokratikus országokban, akár milyen hősegesen is pénzelik azokat az amerikai monopolizmusok e célra szánt alapjaiból. Elmondhatjuk, hogy ez ablakon kihajított pénz.

Mindezt azt bizonyítja, hogy megengedhetetlen dolog közömbösséget tanúsítani azokkal az újabb mesterkedésekkel szemben, amelyekkel az imperialisták ügynösége beférkőzni igyekszik a szocialista országokba, hogy szabotálja és aláaknázza a dolgozók eredményeit.

Az imperialista reakció erői el akarják téríteni a dolgozó embereket a saját érdekeikért folytatott harc útjáról, meg akarják fertőzni lelkiük a béke és a szocializmus ügyének sikere iránti bizalmatlanság mérgével. A munkássztyálj — ki próbált kommunista élcspatának vezetésével — a kapitalista monopolizmus ideológusainak minden mesterkedése ellenére tovább halad a maga útján, azon az úton, amely a szocializmus történelmi sikereihez vezetett, és a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyének ujjabb győzelméhez fog vezetni. Bizonyosak lehetünk afelől, hogy az összes országok kommunista és munkáspártjai még magasabbra fogják emelni a proletár nemzetköziség dicsőséges marxista zászlaját.

A szovjet emberek jogosan büszkék arra, hogy a mi hazánk volt az első, amely megnyitotta a szocializmus felé vezető utat. Napjainkban, amikor a szocializmusból világrendszerré lett, amikor a szocialista országok közötti testvéri együttműködés és kölcsönös segítségnyújtás jött létre — új, kedvező feltételek alakultak ki a szocialista demokrácia felvirágoztatására, a kommunista termelés anyagi alapjainak további megszilárdítására, a dolgozók életszínvonalának szüntelen emelésére, a kommunista társadalmat építő új ember személyiségének sokoldalú fejlesztésére. A burzsoá ideológusok csak hadd agyaljanak ki meséket a kommunizmus „válságáról”, a kommunista pártok soraiiban uralkodó „fejletlenségről”. Már megszoktuk elleneségeink e fajta rágalmaikat. Jólataik mindaddig úgy foszlottak szét, mint a szappanbuborékok. Az ilyen balkezes próféták felbukkantak és letűntek, de a kommunista mozgalom, a marxizmus-leninizmus halhatatlan, életadó eszméi diadalmaskodtak és diadalmaskodnak. Így lesz ez a jövőben is. Ellenségeinknek semmiféle rosszakaratú, rágalmozó kirohanása sem lesz képes megakadályozni az emberiség történelmi fejlődésének feltartóztathatatlan előrehaladását a kommunizmus felé.

Az ENSZ főtitkárának látogatása Moszkvában

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Julius 2-ór 3-ra virradó éjjel a szovjet kormány meghívására Moszkvába érkezett az Egyesült Nemzetek Szervezetének főtitkára, Dag Hammarskjöld.

A vendéget a vnuukovi repülőtéren V. V. Kuznyecov, a Szovjetunió külügyminiszterének első helyettese, S. K. Taraphin, a Szovjetunió külügyminisztériuma kollégiumának tagja, I. S. Csernyisev, az Egyesült Nemzetek Szervezetének Moszkvában tartózkodó helyettes főtitkára, Sz. G. Bratsikov, az ENSZ moszkvai információ központjának igazgatója, A.

N. Pankratova akadémikus, az ENSZ-el való együttműködésre alakult szovjet társaság Központi Vezetőségének elnöke, F. F. Molocskov, a Szovjetunió külügyminisztériuma protokollfőnöke fogadták.

Dag Hammarskjöld fogadására megjelent Rolf R. Sohlman, Svédország moszkvai rendkívüli és meghatalmazott követe, N. Vuori, Finnország moszkvai rendkívüli és meghatalmazott követe, valamint a szovjet és külföldi sajtó képviselői.

Hammarskjölddel együtt érkezett L. Finnmark, az Egyesült Nemzetek Szervezete titkárságának tisztviselője.

Az iráni sah látogatása Szocsiában

SZOCSEI. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Mohamed Reza Pahlevi, iráni sah feleségével és a kíséretükben lévő személyiségekkel július 2-án este Szocsiába érkeztek. Szocsi kikötőjében, a Szovjetunió, az OSZSZK sokszínű lobogói díszítették.

A magasrangú vendégeket D. Sz. Vasziliev, a szocsi városi szovjet

végrehajtó tanácsának elnöke és más hivatalos személyiségek fogadták.

D. Sz. Vasziliev melegen köszöntötte a vendégeket és meghívta őket, tekintsék meg a fűrdőhelyet. Mohamed Reza Pahlevi sah köszönetet mondott a szívélyes fogadtatásért és kijelentette, nagyon örül, hogy megtekintheti e híres fűrdőhelyet.

Az iráni sajtó az iráni sah szovjetunióbeli látogatásának jelentőségéről

TEHERAN. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

A Szadate Basar című lap az iráni sah szovjetunióbeli látogatásával kapcsolatban azt írja, hogy az iráni sah meghívása a Szovjetunióba — hasznos és hatékony tényező a két ország közötti barátság és jószomszédi viszony megszilárdításának művében.

„Az Omide Iran című folyóirat vezércikkében szintén az iráni sah szovjetunióbeli látogatásával foglalkozik. „A nemzetközi politika küzdőterén új, kedvező helyzet teremtetődött az iráni nép számára, amelyet ha Irán jól kihasznál, barátságot köthet északi szomszédjával.”

„Irán és a Szovjetunió közötti baráti és gazdasági kapcsolatok kiterjesztése — írja a továbbiakban a cikk — nem lehet hátrányára Iránnak a világ többi országaival fennálló kapcsolataira. Egyes országok elégedetlenség az Irán és a Szovjetunió között létrejött baráti kapcsolatok miatt és akadályokat gördítenek annak megteremtése elé. Meg kell mondanunk, hogy akkor ezek az országok Iránnal való barátságukat nem alapozták a kölcsönös tiszteltetlenségre és egymás befűgyeibe való be nem avatkozás elveire. Amint azt maga a sah is kijelentette, ezek az országok való barátsága nem lesz tartós.”

A malájföldi nép nem akar résztvenni külföldi hatalmak által ellenőrzött blokkokban

PEKING. (Agerpres). Az Uj Kína jelenti:

Az Utusan Malayu című malájföldi lap egyik nemrég megjelent vezércikkében közölte, megengedhetlen az a tény, hogy miután Malájföld megszerzi magának függetlenségét, a SEATO-paktumban való részvételre kényszerítik.

A lap hangsúlyozza, hogy a malájföldi nép nem akar résztvenni külföldi hatalmak által ellenőrzött

egyetlen blokkban sem, célja, hogy baráti kapcsolatokat létesítsen az összes országokkal.

Tenigku Abdul Rahman, a Malájföldi Szövetség főminisztere nemrég tett nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy a független Malájföld külpolitikájának a bándungi értekezlet szellemében kell alapulnia, amely mindenben megfelel a malájföldi nép törekvéseinek.

A német népek magának kell foglalkoznia az egyesítés problémájával

BERLIN. (Agerpres.)

Heinrich Schneider, a Saar-vidéki Landtag és a Saar-vidéki demokratikus párt elnöke, egy nyugatnémet-országi Detmoldban tartott gyűlésen kijelentette, hogy Németország újraegyesítését nem lehet a nyugati ha-

talmakra bízni. „A német népek magának kell foglalkoznia az újraegyesítés kérdésével, — hangsúlyozta Heinrich Schneider — és ez nem lesz lehetséges a Német Demokratikus Köztársasággal való tárgyalások nélkül.”

A sziriai politikai élet vezetői D. T. Sepilov sziriai látogatásának fontosságáról

BEYRUT. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Az An Nur című újság közli több vezető sziriai államférfi nyilatkozatát D. T. Sepilov szovjet külügyminiszter sziriai látogatásával, valamint a szovjet-sziriai tárgyalásokról kiadott közleményekkel kapcsolatban.

Paher Kajali, a nemzeti párt vezetője a következő nyilatkozatot tette az újság tudósítója előtt: „A Szovjetunió külügyminiszterének látogatása igen hasznos volt. Oroszország egyike azon országoknak, melyek fontos szerepet játszanak a nemzetközi politikában. Az a tény, hogy a szovjet miniszter megismerte azokat a nehézségeket, melyekkel küzdünk, valamint az a figyelem, melyet a mi fellegasainknak és nézeteinknek szentelt, nagy jelentőséggel bír a mi számunkra. Ugyancsak nagyfontosságú az országaink közötti baráti kapcsolatok fejlődése és megerősödése.”

Halim Kallajasz, Sziria gazdasági minisztere kijelentette: „Teljes

szívemből kívánom, hogy a tárgyalások folyamán uralkodó szovjet-sziriai barátság tovább tartson.”

Haffik Basszur, a sziriai parlament elnöke kijelentette: „Kétségtelen, hogy a szovjet-sziriai tárgyalásokról kiadott közös nyilatkozat megfelel minden sziriai céljainak és vágyainak. Ebben a fontos okmányban új lépést látok egy nagy baráti országgal való kapcsolataink megerősödésére. Remélem, hogy a jövőben kapcsolataink még jobban megerősödnek és elérkezünk reményeink és céljaink megvalósításához.”

Ratib Husami képviselő, a népi párt egyik vezetője kijelentette: „A szovjet-sziriai tárgyalásokról kiadott közös nyilatkozat azt mutatja, hogy Sziria és Oroszország közötti kapcsolatok igen jók, hogy a két országnak közös céljai vannak és hogy szempontjaik sok kérdésben egyeznek. Reméljük, hogy a két ország közötti együttműködés még jobban meg fog erősödni.”

A hét filmjei

DOZSA GYÖRGY mozi: július 8-ig: Hazug Maxim. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák. Naponta matiné 10 és 12 órák.

NICOLAE BALCESCU mozi: július 9-ig: Popescu ellenőrző uton. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

HERBAK JÁNOS mozi: július 8-ig: Lejötték a hegyekből. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

I. L. CARAGIALE mozi: július

8-ig: A szerelem hatalma. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

IFJUSÁGI mozi (volt Uj Jók): július 7-ig: Leana. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.

SOLIDARITATEA mozi (Gáj): július 4-ig: Lakodalmom. Előadások: hétfő kivételével hétköznapokon este 7 órák.

MAXIM GORKIJ mozi (Mikela): július 4-ig: Érettségi vizsga. Előadások: este 8 órák, szerdán és szombaton 6 és 8 órák.